

Athanase Vantchev de Thracy

(Franța)

Poetul și translatorul Athanase Vantchev de Thracy, născut în Bulgaria, la Haskovo, în 1940, actualmente cetățean francez, a studiat poezia europeană într-un periplu de 17 ani prin universitățile continentului nostru, apoi a călătorit în Tunisia, Rusia, Iordania, Irak, Egipt, Maroc, Libia, Turcia, Arabia Saudită, Mauritania, studiind, publicând articole, eseuri, studii, primind o serie de premii ș.a. A scris poezie și în vers clasic (abordând o gamă prozodică diversă – epopeea, oda, sonetul, imnul, motetul, epigrama, elegia, rondelul, pastorala, satira, epoda ș.a.) și în vers liber. A publicat, printre altele, o serie de monografii și o teză de doctorat pe tema *La symbolique de la lumière dans la poésie de Paul Verlaine*

Vis

(ὄνειρος)

”...și noi cătăm să înțelegem frumsețea ce e”

□□□□ Charles Olson

Cum cerul de lună a fost acoperit

ce rece-i noaptea asta

sub nalții palmieri.

Nisipul și-a deschis inima

Și tot pământul

e un limpede cânt!

Vino, iubirea mea,

cu mine cântă

lasă-mi cântul să se-așeze

pe pielea ta

ca un vin bun

ce picură

unde i-e voia.

Lasă acest poem o briză să fie

sărutând

râul

din venele tale,

O, iubirea mea,

al meu diamant,

tăcut, neîncercat.

Charles Olson (1910 – 1970) : poet modernist american; scria ceea ce numea un vers „proiectiv”/ deschis, care, în opinia sa, dăruia cititorului energia trecutului. Din operele lui:

The Maximus Poems

(1960, 1968),

Casual Mythology

(1969),
Poetry and Truth
(1971) ș.a.

□

Muzica amintirii

„Sunt Raftery, poetul,

de dragoste și de speranță plin”.

Anthony Raftery

Ecoul pașilor tăi mărunți pe bătrânele scări de lemn

e cum cântecul micuțelor picături de ploaie

bătând în frunzele-nsetate

într-o zi de iunie.

Da, bat în același ritm

ca infinitul, fremătătorul, generosul

univers din afară!

Deschid ușa, strâns te strâng la piept

și, dintr-o dată, fața ta strălucitoare

devine abur fugar

în căldura degetelor mele!

Îmi simt sufletul urcând piscul buzelor mele

gata să sărute muzica respirației tale de pasăre

lumina clară a ochilor tăi

atât de binecuvântați!

Cerul de amiază grăbește

strălucind în ferestre bucuroși

zâmbind pogoară spre noi,
parfumat cu colb de rouă

să binecuvânteze-a noastră dragoste!

Memoria rerum

*„Ușa au lăsat deschisă în noapte
și nici un suflet nu-i în ăst oraș...”*

Yorgos Themelis (1900-1976)

În blazatul martiriu al vieții tale, în liniștitele lui crize de fiecă zi,

câțiva antici picuri de sânge uitați sunt de sărutările soarelui!

În care an, în ce anotimp, în ce grădină fost-a, o, amintire?

Chiar nu mai știi, sau refuzi să o rechemi?

Mâni de mătase, buze arzânde, zâmbete senine,

fețe cizelate de mângâierea celei mai pure lumini, în ce țară

acum muri-vei sub căzătoarele frunze ale uitucei toamne?

Amintire, păstrează, te rog, bătaia inimii mele,

oprește, dacă încă mai poți,

colapsul solemn al onestelor vorbe

În amețitorul abis al crepuscularului poem!

E totul terminat 'nainte de-a începe,

a fost spus totul, 'nainte de-a fi spus,

și nemișcat e totul, ca și tristețea, în tremurătorul suflet-în așteptare?

Frumusețe hrăitoare

„În numele spiritelor celor morți,

zeii onorează durerea mea.”

Quintilian

Ai văzut abisul!

Ce altceva mai e acolo pentru tine, acum, suflete-al meu,

Decât să fii tăcut?

O veritabilă operă de artă

Plutește la fel de grațioasă ca asta!

Fost-ai oferit în dar hrănitorei frumuseți

a cerului, pământului, aerului!

casa ta a devenit Cuvântul,

viața ta sunt cuvintele,

preschimbate în arzătoare sentințe

ale nopților pline de durere!

Suflete al meu, acum aparții măreții poezii

purtată de respirația zeilor

în simbol și număr,

imagine și aparență

ce vin dinspre izvorul tuturor lucrurilor!

știi că nimic nu moare,

tu, fiică a princiarei mistici!

O, suflet a meu,

Totul e frumusețe-n ochii celui pur!

Traduit en roumain par Marius Chelaru

